

Smuteční marše

C G C G C G C G

I ta nejkrásnější ženská má někde hrubou jizvu,

G C G

i ten poslední chlap ze stáje

G

si spočítá že jedna a jedna jsou dvě

C G

a přijme její výzvu.

I ta nejsvětější pravda má někde skrytou díru,
můj příliš dobrý příteli,
naše spása není tak blízko, jak jsme si mysleli,
tak zkus odejít v míru.

G D

Tam někde v kopcích Urartu

C G C G

v prastarý arše

D

se schází dvojice milenců

C G

a tancí jen smuteční marše.

Tak si říkám někdy spánembohem, klid se stranou,
ve své sporádaný posteli
si sporádaně žiju, tak nač ty výstřely
nad Vítěznou bránou?

Pak si s popelavou kácou točím v potu tváře,
sám nahej vprostřed pokoje,
bez vůle a v zmatku jak sošky orloje
bez svého hodináře.

Tam někde v kopcích Urartu
v prastarý arše

se schází dvojice milenců

a tancí jen smuteční marše.

G C

G

Než zmizíš vem si šálu a hodně teplej kabát do zimy

C

G

a moji starou fotku, tu nejstarší, kde ještě sluší mi,

C

G

a flašku ruský vodky a sametovej hadr na schody,

D

ale to už nejsou básně,

C

G C G

to už jsou jen sprostý pochody.

Ani nejkrásnější ženská nepohrdá králem
a já na dědičným provaze
i s uskrčenou pýchou se vzpírám odvaze
spokojit se s málem.

Tam někde v kopcích Urartu
v prastarý arše

se schází dvojice milenců

a tancí jen smuteční marše

Tam někde v kopcích Urartu

v prastarý arše.